



ת"פ 10079/05/16 - מדינת ישראל נגד נסים נחמני

בית משפט השלום בבאר שבע

12 דצמבר 2016

ת"פ 10079-05-16 מדינת ישראל נ' נחמני(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד יערי דרעי

נגד

הנאשם

נסים נחמני (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד אסתר בר ציון וויקטור אוזן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם, פציעה כשהעברין מזוין וחבלה של ממש. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 30.4.16, ברחבת "אורון" בדימונה, תקף הנאשם שלא כדין את אבי לוי בכך שנתן לו אגרוף לפניו. בהמשך המתואר לעיל, פצע הנאשם שלא כדין את המתלונן, בכך ששלף חפץ חד ודקר את המתלונן בשכמה השמאלית, במותן שמאל, באמה השמאלית, וליד אוזנו השמאלית. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן פציעות בשכמה שנסגרו על-ידי סיכות, פצע דקירה במותן שנסגר באמצעות סיכות, חתך באמה ושריטה קטנה ליד האוזן. עוד מצוין כי בנוסף נגרמה למתלונן חבלה של ממש בדמות המטומה באזור הצלעות.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, וכל צד היה חופשי בטיעונו.

באת-כוח המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם הזכות לשלמות הגוף וביטחונו של אדם. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות ביקשה לתת משקל לעצמת האלימות שהופנתה כלפי המתלונן, אדם מבוגר, המתגורר בסמיכות לנאשם. ביתר שאת ביקשה לתת משקל לשימוש בחפץ חד ולדקירתו של המתלונן בארבעה מקומות שונים. אליבא דידה, אירוע זה יכול היה בנקל להסתיים בחבלות קשות ואף קטלניות. בשל כל אלה, סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל-42 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם סבורה כי יש למקם את עונשו במרכזו, נוכח עברו הפלילי הכולל 15 הרשעות קודמות במגוון עבירות.

מטעם ההגנה העידה אמו של הנאשם. זו העידה על ההשפעה שיש למעצרו של הנאשם עליה ועל יתר משפחתה. זו ציינה כי הנאשם משוחח עמה בטלפון, בוכה ומביע צער על מעשיו. עוד הוסיפה כי הנאשם מסייע לה וליתר ילדיה אשר סובלים ממחלת הסוכרת והסיבוכים הכרוכים בה.

באת-כוח הנאשם במסגרת טיעוניה לעונש סבורה כי מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם יש להתייחס



לנסיבותיו הקונקרטיות של התיק ולמאפייניו של האיש, ולא לעתור למתחמים שאינם רלוונטיים. ככל שהדבר נוגע לנסיבות ביצוע העבירה, המדובר בסיטואציה שבה המתלונן החל לצאת עם מי שהייתה בת-זוגו של הנאשם מזה שנים רבות, ואף קנטר אותו באופן מתמשך. בנסיבות אלו אין לראות את האירוע כתקיפה בחמת זעם ללא כל סיבה, הגם שאין בכך כדי להצדיק מעשים אלו. המתלונן עצמו לא נחבל באופן קשה, כשחלק מפציעותיו מתמצות בשריטה וחתך.

אשר לנאשם ונסיבותיו האישיות, מדובר במי שהחיים לא האירו לו פנים. הנאשם בגיל 53, רווק ללא ילדים, אשר נפצע במהלך עבודתו, ומזה כשנתיים סובל מחרדות וסיוטים. הנאשם סובל מלחץ דם, פרקינסון וכאבים עזים. חרף כל אלה, הנאשם הוא התומך העיקרי אם לא היחיד באמו וביתר אקיו, אשר רבים מהם סובלים מחוליים קשים ונכויות. אמנם לנאשם עבר פלילי, אך יחד עם זאת מדובר במי שהסתבכותו האחרונה הנה לפני למעלה מעשור, כך שיש לראותו כמי שסיגל לעצמו אורח חיים נורמטיבי. עצם חזרתו לאחר שנים רבות מאחורי סורג ובריאח יש בה כדי לדרדר את מצבו של הנאשם ולהקשות עליו, אף מעבר לרגיל. בגין כל אלה סבורה ההגנה כי יש להסתפק בתקופת מעצרו המגיעה לכדי שבעה חודשים, ולהימנע מעיצומים כספיים.

דין והכרעה:

בעבירות התקיפה פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלונן. לא אחת התריעו בתי המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת.

על מדיניות הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו אפנה לדבריו של כב' השו' ריבלין בע"פ **2169/10 מדינת ישראל נ' מארי (12.5.11)**:

"אכן, כפי שציין בית המשפט המחוזי" ניתן למצוא פסיקה בגוונים שונים בעבירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקרה. לעמדת, מן הראוי לקבוע רף ענישה מחמיר בגין עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסכין", כפי שכונתה פעמים רבות בפסיקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבלי להתחשב בריביון, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחיים, לגוף ולנפש".

עוד ראה בעניין זה **ע"פ 8113/12 מחלב נ' מ"י (4.8.13)**:

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של אירועים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקות, כאשר, לעיתים קרובות, תוצאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשתה במקומותינו והיא, לדאבון הלב, הולכת ומתרחבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של פסקי דין".

סקירת הפסיקה הנוהגת בעבירות כגון דא, מלמדת כי על דרך הכלל ולמעט חריגים, דינו של מי שעושה שימוש בסכין לדקור את זולתו, להישלח לכלא מאחורי סורג ובריאח לתקופה שאינה מבוטלת שתנוע ממספר חודשים ויכול ותגיע לכדי



שנתיים ויותר. בעבירות שכאלה, בתי המשפט שתיים לבם בין היתר לטיב החפץ החד ששימש הנאשם, סוג הפציעה, משך התקיפה, עוצמתה, תוצאותיה, האם מדובר במעשים מתוכננים אם לאו, הרקע לביצוע התקיפה, האם זו בוצעה בצוותא חדא עם לאו, האם קדם קנטור מצדו של הקורבן, פער הכוחות בין הקורבן למקרבן, ויתר הנסיבות האופפות את המעשים. ביחס לכך ר' בין היתר:

רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מ"י - שבו הורשע המערער בעב' של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שדקר את הנאשם בראשו בעקבות ויכוח. ביהמ"ש המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם כך שבמקום 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עב' שירות, נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי נדחה.

רע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מ"י - ערעור על עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין בנשק קר ותקיפה סתם- נדחה. באותו מקרה, ביציאה מפאב ועל רקע ויכוח עם המתלונן, דחף המערער את המתלונן והשליך לעברו אבן שלא פגעה בו. בהמשך הכה בפניו בבקבוק זכוכית וגרם לפציעתו.

רע"פ 8716/13 סאלחדיאב נ' מ"י - המערער הורשע בשני אישומים בביצוע עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה סתם והיזק בזדון. במסגרת קבלת ערעור הומר עונש מאסר של 6 חודשי שהוטל על המערער ע"י בימ"ש השלום לעונש של 8 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבימ"ש העליון, נדחתה. בתיק זה יוחס למערער פציעה של מתלונן שנחלץ לסייע לאדם אחר שהותקף. באירוע השני יוחסה לו תקיפה של אדם שניסה לצלמו בשעה שבוצע מעצרו עקב האירוע הראשון, וגרימת נזק למצלמה של אותו אדם.

רע"פ 4573/11 לפידות נ' מדינת ישראל - המערער הורשע ע"י בימ"ש השלום בדקירות המתלונן באמצעות סכין ונגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור על פסה"ד, כך גם נדחתה בקשת רשות הערעור ע"י בימ"ש העליון.

במסגרת **עפ"ג 28534-10-12 סרוסי נ' מדינת ישראל** (20.2.13) - נדחה ערעור מטעם הנאשם אשר הוטל עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של פציעה כשהעברין מזוין וכן בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה;

במסגרת **עפ"ג 45636-06-13 מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) - נקבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירת חבלה או פציעה כשהעברין מזוין נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעונש הוחמר מ-6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל;

בעפ"ג **(מח' ב"ש) 24519-07-14 טים איילה טקלו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.10.2014) התקבל חלקית ערעורו של נאשם, שהורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה ואיומים, בכך שניפץ בקבוק בירה על ראשו של אחר וגרם לו חתכים בראש ובמצח בהם חתך באורך 15 ס"מ. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **20 חודשי מאסר בפועל** (במקום 30 שהוטלו עליו בערכאה הדיונית), מאסרים מותנים, פיצוי וקנס



כספי.

בעפ"ג (מח' ב"ש) 58804-05-13 מולה דרסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.9.2013) הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, החזקת סכין, תקיפה והפרת הוראה חוקית תוך כדי החזקת גרזן, בכך שדקר אחר באמצעות אולר בלחיו, בתגובה להתגרות בו על רקע גזעני, ולאחר מספר חודשים, הפר תנאי מעצר בית ונתפס מחזיק גרזן ברחוב. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל** (במקום 15 חודשים בערכאה הדיונית), מאסר מותנה ופיצוי.

בעפ"ג (מח' ת"א) 28534-10-12 יצחק סרוסי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.2.2013) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך שבקרבת מועדון, שלף סכין מכיסו, דקר אדם אחד במפשעותיו ואדם נוסף בחזהו וגרם להם פציעות שהצריכו טיפול כירורגי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **16 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

רע"פ 2781/15 יוסף מחאמיד נ' מ"י - במקרה זה הורשע המערער בעב' של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שדקר את הנאשם בראשו בעקבות ויכוח. ביהמ"ש המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם כך שבמקום 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עב' שירות, נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי נדחה.

רע"פ 1601/14 נדב פרץ נ' מ"י - ערעור על עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין בנשק קר ותקיפה סתם- נדחה. באותו מקרה, ביציאה מפאב ועל רקע ויכוח עם המתלונן, דחף המערער את המתלונן והשליך לעברו אבן שלא פגעה בו. בהמשך הכה בפניו בבקבוק זכוכית וגרם לפציעתו.

בבואו של בית-המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, הרי ראש וראשונה יש לתת הדעת לעצמת האלימות שהופעלה מצדו של הנאשם כלפי המתלונן. תחילתו של האירוע במפגש בסמוך לביתו של הנאשם (כפי הנלמד מכתובתו הרשומה בכתב האישום) עם המתלונן במהלכו זה תקף אותו במכת אגרוף לפניו.

לא ברור מניסוחו של כתב האישום המתוקן מהו הרקע לאותה תקיפה. אפילו בית-המשפט ייקח בחשבון כי המתלונן, כפי דברי ההגנה, החל לצאת עם בת-זוגו לשעבר של הנאשם, עדיין כתב האישום אינו מגלה דבר ביחס לאינטראקציה הקונקרטיות שקדמה להפיכתו של אותו מפגש והביאה אותו להתדרדר לכדי פסים אלימים. במצב דברים זה יש לראות באותה מכת אגרוף פרץ אלימות מיידית מצד הנאשם, אשר כפי הנראה היה "טעון" נוכח מערכת היחסים האמורה שנרקמה בין המתלונן לבת-זוגו לשעבר.

בכך מתמצה ראשיתו של האירוע, שכן בשלב זה הנאשם עושה שימוש באותו חפץ חד ופוצע באמצעותו את המתלונן. גם ביחס לטיבו של החפץ ואופן הגעתו לידי הנאשם, כתב האישום אינו מאיר את עיני בית-המשפט. הגם כך, חזקה כי לו היה מדובר בחפץ חד שנלקח על אתר באקראי מהזירה, ההגנה הייתה ראשונה לציין זאת.



לא רק עצם השימוש בחפץ חד כלפי גופו של אדם מגלם חומרה רבה, אלא שימוש באותו חפץ חד מספר פעמים, ולמצער יותר מפעם אחת, כנגד המתלונן. כך מצוין כי זה דקר את המתלונן בשכמה השמאלית, במותן, דבר שהצריך סגירה באמצעות סיכות, לצד גרימתו של חתך ושריטה באוזן שמאל. אכן, לא נגרמו למתלונן חבלות קשות שהצריכו אשפוז או הביאו לנכויות. יחד עם זאת, וכידוע, יש וההבדל בין חבלה קלה לפציעה קטלנית יכול ויבוא לידי ביטוי בסנטימטרים בודדים שמפרידים בין מקום הפציעה לכלי דם או עורק ראשי, ולדאבוננו, המציאות מוכיחה זאת באופן תדיר.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 11 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא יש לקחת בחשבון את הודאתו, אשר יש בה משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יש בהודאה זו משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר. הנאשם סובל מחוליים שונים, בכללם פרקינסון, יתר לחץ דם והתדרדרות במצבו הנפשי. הנאשם עבר תאונת עבודה קשה לפני כשנתיים שהשפעותיה ניכרות עד היום. לא זו בלבד הרי שמרבית מבין אחיו, לרבות הוריו, סובלים ממחלת הסוכרת אשר נותנת בהם את אותותיה ומחייבת תמיכה וסיוע רבים אשר על דרך הכלל נפלו על כתפיו של הנאשם. הנאשם מצוי במעצר תקופה ארוכה, כאשר ידוע שהתנאים במעצר קשים אף יותר מאשר מאלו שבמאסר.

מנגד ולחומרה, אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, ולחובתו עבר פלילי הכולל 15 הרשעות קודמות במגוון עבירות, לרבות עבירות רכוש, אלימות וסמים. משקלו של עבר פלילי זה לא יהא רב, וזאת בשים לב לכך שהרשעתו האחרונה הנה בגין מעשים מלפני כ-12 שנה ויותר, כך שעל-פני הדברים זה הצליח לעלות על דרך המוטב ולסגל לעצמו אורח חיים נורמטיבי תקופה ממושכת.

בתיק זה לא הוגש תסקיר אשר יהא בו כדי לפרוש בפני בית-המשפט את מלוא הנתונים הצריכים לעניין, לרבות קיומם של דחפים אימפולסיביים, הזדקקותו של הנאשם להליך טיפולי ומידת יכולתו להירתם להליך שכזה. כך גם אין התייחסות של גורם מקצועי בנוגע לסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. בין כך ובין כך, ברי כי אין לדבר על שיקולי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 13 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 30.4.2016;

עמוד 5

- (ב) ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון;
- (ג) שמונה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע;
- (ד) ₪ 4,000 לפי פיצוי למתלונן, עד תביעה 1 על-פי פרטיו בכתב האישום. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.8.17.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ז, 12/12/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט